

עמ"ת 31895/04/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 אפריל 2021

עמ"ת 31895-04-21

לפני : השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה
העורר: פלוני
נגד : ע"י ב"כ עו"ד א' אדר וג' נמיר
מדינת ישראל
המשיבה: ע"י ב"כ עו"ד ק' פינקלס

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 13.4.21 בתיק מ"ת 37770-02-21 (כב' השופט א' כתבי-רבלין), לפיה נעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, בהעדר חלופת מעצר ולמרות עמדתה של המתלוננת - רעייתו.
2. רקע ההחלטה והבקשה שביסודה, הוא כתב אישום שהוגש נגד העורר הכולל חמישה אישומים שעניינם אלימות במשפחה כנגד אשתו, בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, היזק לרכוש במזיד ותקיפת בת זוג, זאת בגין סדרת אירועים במועדים שונים.
3. כתב האישום מתאר מספר מקרים שבהם איים העורר לכאורה על המתלוננת, ובכלל זה אמר "בא לי לגמור אותך, לשבור אותך", "אין לי רצון לחיות", "אם לא תשטפי כלים תהיה לך הפתעה מחר בבוקר", "את תהיי שירה איסקוב הבאה" ועוד. במספר מקרים, כך על פי המתואר בכתב האישום, תקף העורר את המתלוננת בכך שהשליך לעברה תיק ופגע במותנה באופן שגרם לה להמטומה בגופה, השליך לעברה מתקן מתכת המיועד למפתחות ופגע בגבה באופן שגרם לסימן אדום בגבה, ועוד. המדובר באירועים החל משנת 2015 ועד ליום 15.2.21.
4. עניינו של העורר עבר מספר גלגולים. ביום 07.03.21 הורה בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. ערר שהוגש על החלטה זו (14937-03-21) נדון ביום 08.03.21 ובו נקבע, בהסכמת הצדדים, כי יתקבל תסקיר שירות המבחן קודם להחלטה בעניינו.

תסקיר שירות המבחן, התקבל ולא המליץ על שחרורו. בנסיבות אלה ביקשו ב"כ העורר בישיבה מיום 25.3.21 לטעון להעדר קיומן של ראיות לכאורה, זאת למרות שניתנה הסכמה על ידי ב"כ קודמת של העורר שייצגה אותו בדיון הקודם, ופירטו בפני בית המשפט קמא טיעונים וראיות שלטעמם יש בהם כדי להטות את הכף לשחרורו של העורר, וזאת ללא כל תנאי. לאחר ששמע בית המשפט קמא את טיעוני הצדדים מצא כי קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר. עם זאת ועל אף המלצתו השלילית של שירות המבחן, מצא לשחררו לחלופת מעצר מוצעת.

גם על החלטה זו הוגש ערר (56403-03-21; 56605-03-21) שנדון ביום 26.3.21, ובו נקבע כי היה על בית המשפט

עמוד 1

להתרשם באופן ישיר מהמפקחת המוצעת וכן להתייחס לעובדה כי מדובר במפקחת יחידה וכי מעצר הבית הינו בשכנות בית מגורי המתלוננת. על כן ועד לבחינת העניין, הורה על מעצרו של העורר עד החלטה אחרת.

בעקבות הערר האמור התקיים ביום 13.4.21 דין בבית המשפט קמא אליו לא התייצבה המפקחת המוצעת והוברר כי חלופה זו אינה מוצעת עוד. בנסיבות אלה ובהיעדר חלופה, ובשים לב להחלטת בית המשפט המחוזי, הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים. לצד החלטתו האמורה הבהיר בית המשפט קמא כי שמורה לעורר הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר, ככל ויהיה בידו חלופת מעצר להציע, וזאת ללא צורך להצביע על קיומן של נסיבות חדשות.

החלטתו זו של בית המשפט קמא, היא נושא ערר זה.

5. ב"כ העורר חזרו בפתח הדיון לפני על הודעתם, כי החלופה שהוצעה אינה רלוונטית עוד ואין בידם כל חלופה אחרת להציע. למרות האמור טענו שיש לשחרר את העורר ללא כל תנאי לביתו, למקום מגורי המתלוננת ועימה, וזאת גם לאור בקשתה שלה. לטענתם, לדברי המתלוננת לא משקף האמור בכתב האישום את העובדות כהוויתן, וזאת על אף שהעובדות המהוות בסיס לו נמסרו על ידי המתלוננת עצמה. לדבריהם, נצבעו חלק מהדברים "בגוון קודר שלא שיקף נכוחה את הדברים כפי שהתרחשו". לטענתם, המתלוננת לא הגיעה למשטרה להתלונן אלא התקשרה טלפונית כשבעקבות האמור התבקשה לסור לתחנת המשטרה. לטענתם, יש לבחון את האיומים שאמר העורר "את תהי שירה איסקוב הבאה" בקונספט בו הם נאמרו, דברים שנאמרו "בצחוק". עוד טוענים ב"כ העורר שהעורר לא צפוי לשאת במאסר בפועל ועל כן אין הגיון במעצרו. ב"כ העורר מסכימים עם עמדת המשיבה שבמקרים של אלימות במשפחה ישנה מסוכנות כלפי המתלוננת. יחד עם זאת סבורים שהדבר אינו מתקיים בעניינו של העורר. ב"כ העורר מפנים למצבם המשפחתי של העורר והמתלוננת, מצבו הבריאותי של אחד מילדיהם, והיותם מטלה על הציבור ועל מחלקת הרווחה ברשות המקומית. כן טענו שאין מקום "לבזבז משאבי ציבור, " במעצרו של העורר במשך 70 יום תחת השבתו לביתו לאשתו ולילדיו וטיפול בהם.

בהגנותם הסכימו ב"כ העורר כי מדובר בצעד חריג ויוצא דופן. לעניין זה טענו גם שהמתלוננת מוכנה לצאת מהבית על מנת שהעורר יוכל להשתחרר לביתו. לבסוף טענות ב"כ העורר נגד התנהלות המשיבה שלטענתם מתבצעת בחוסר תום לב הנוגע להעברה מסודרת של חומרי חקירה לידם.

6. המשיבה עותרת לדחיית הערר וסומכת טיעוניה על החלטת בית המשפט קמא.

7. לנוכח טיעוני ב"כ העורר, ועל אף שלא מיקדו טיעוניהם בשאלת הראיות, ביקשתי וקיבלתי לעיוני את חומר הראיות, על מנת שאוכל להתרשם באופן בלתי אמצעי מהם. עיון בחומר הראיות אינו מותיר ספק בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בתיק קיימות הודעות המתלוננת, סרטונים, תמונות בדבר חבלות בגופה, דוחות פעולה של שוטרים ואף הודעת העורר עצמו שממנה משתמעת הודאה לכאורה בחלק האישומים המיוחסים לו.

8. עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניין דנן מלמד, כי הרושם שהתקבל הוא צפי לסיכון לחזרה להתנהגות פוגענית ואלימה בקשר הזוגי, בהעדר תמיכה וסיוע משמעותיים באחד המסלולים הטיפוליים ובהעדר בתנאי הרחקה מהמתלוננת, תוך שנשללה החלופה שהוצעה על ידי העורר משלא נמצאה מתאימה לשמש בתפקידה למתן את הסיכון הכרוך במצב בין בני הזוג. (החלופה אינה רלוונטית עוד כאמור).

9. בהנתן מאפייני הסיכון הנשקפים מהעורר, העדר התבוננות ביקורתית מצדו על חלקו למרות סנקציית המעצר ולאחריותו בהעדר כל חלופה מוצעת, אך ברור הוא שלא נפלה כל שגגה מלפני בית המשפט קמא בהחלטתו

להורות על מעצרו של העורר על תום ההליכים בעניינו. כידוע, על אף שבית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, הרי שנדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצה שלילית שנקבעה בתסקיר. משנקבעה מסוכנותו של נאשם, (ובעניינו מדובר בעבירות אלמ"ב המקימות כידוע מסוכנות סטטוטורית), הרי שכדי לשחררו לחלופת מעצר, נדרש להבטיח כי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות החלופה המוצעת. לא זו בלבד שלא מוצעת בעניינו כל חלופה, אלא ששירות המבחן שהוא הגוף המקצועי המיומן לבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקציה ביניהם, ומחזיקים בניסיון בנוגע להערכת תפקודם העתידי לא מצא מקום להמליץ על שחרור. יש אפוא לתת לעמדה זו משקל משמעותי.

10. קודם חתימה אעיר כי לא מצאתי כל יסוד להצעת ב"כ העורר לפיה תעזוב המתלוננת את הבית על מנת לאפשר את שחרורו של העורר. לא יעלה על הדעת בעיני לאפשר הוצאתה של המתלוננת - היא קרבן העבירה מביתה, על מנת להחזיר לזירת העבירה את הפוגע לכאורה הוא העורר בעניינו. מדובר בהצעה אבסורדית, שאין לקבלה מוסרית ועניינית, למעט במקרים חריגים שבחריגים, שעניינו ודאי אינו נמנה עליהם.

11. מבלי שתשתמע קביעת עמדה בנוגע לתוצאת הטיפול בתיק זה, לא יכול להיות ספק בדבר מסר ההגנה החד משמעי הנדרש מצד מערכת אכיפת החוק ובכללה מערכת בתי המשפט, על מתלוננות בעבירות אלימות במשפחה, שלפיו לא תסבול החברה כל סיכון למתלוננות בעטיו. בהתאם וככל שלא מוצעת חלופה סבירה שיש בה כדי לאיין מסוכנות הנשקפת מהעורר, לא אוכל לאפשר את שחרורו. משנה תוקף לאמור, עת מדובר בעניינו בסדרת אירועים כאמור ולא באירוע בודד.

12. כאמור, לא שלל בית המשפט קמא את האפשרות, כי במידה ותוצע חלופה ניתן יהיה לבחון את שאלת שחרורו של העורר אליה, אף בלא לעמוד בשאלת חלופה הזמן ושינוי נסיבות. בכך השאיר בית המשפט פתח לדיון מחודש ומהיר יחסית בעניינו של העורר, ולא נותר לו אלא להציע חלופה כאמור על מנת שניתן יהיה לבחון אותה ולגבש עמדה בעניינו.

13. לאור האמור, ומשלא נפלה כל שגגה מלפני בית המשפט קמא, אני מורה על דחיית הערר.
חומר הראיות מוחזר לב"כ המשיבה.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה